

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноски.

ЗА ВСЯКАВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ 1/2 страници 40 стот. а за такъвъ въ 1/3 с. 30

Писма за абонamenti и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, вторникъ 16 февруарий 1882.

БРОЙ 17.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

На 12 февруарий представиха се на редовна ауденция за докладъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Работи Г. Начовичъ, и Министра на Народното Просвѣщение Г. Д-ръ Иречекъ.

Сжщий день имаха ауденция Г. Георги Михайловичъ и Софийския Главенъ Равинъ Г. Алмузино.

На 13 февруарий имаха ауденция Министра на Правосъдието Г. Теохаровъ, Началника на Военното Училище Подполковникъ Ремлингъ, Секретаря при Руското Дипломатическо Агентство Г. Неклюдовъ, Капитанъ Татариновъ и Г. Юркевичъ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 69

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

Споредъ предложението на Наштътъ Министръ на Правосъдието, отъ 4 февруарий 1882 год. подъ №. 12

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да назначимъ подпредседателя на Софийския Апелативенъ Сждъ Стефана Зографски, за председателъ на сжщия сждъ, на мѣсто вакантно.

Ст. II. Да назначимъ члена отъ Руссенския Апелативенъ Сждъ Василия Диамандиева, за членъ на Върховния Кассационенъ Сждъ, вмѣсто Никола Михайловски, когото назначихме за членъ въ Държавния Съвѣтъ.

III. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Наштътъ Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 4 февруарий 1882 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписахъ:

Министръ на Правосъдието: Теохаровъ.

УКАЗЪ

№. 80.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

Споредъ доклада на Наштътъ Министръ на Правосъдието отъ 6 февруарий 1882 год. подъ 13.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да назначимъ прокуроръ при Софийския окръженъ сждъ Николая Юстицкий, за прокуроръ на Софийския Апелативенъ Сждъ, на мѣсто вакантно.

Ст. II. Да разрѣшимъ на Николая Юстицкий, освѣнъ предвидената по штата за тая длъжностъ заплата, да му се даждъ добавочни 2000 (двѣ хиляди) лева, като на иностраненъ юристъ, които пари да се земагъ отъ предвиденитѣ по бюджета сумми за допълнителна плата на иностраннытъ юристи (§ 9 ст. 4).

Ст. III. Да назначимъ бившия сѣдебенъ слѣдователъ при Калужския окръженъ сждъ (Руссия) Осетрова на длъжностъ прокуроръ при Софийския окръженъ сждъ, на мѣсто Н. Юстицкий, когото назначихме за прокуроръ при Софийския Апелативенъ Сждъ.

Ст. IV. На Осетрова, да се отпуснатъ освѣнъ предвидената за длъжността му по штата заплата още (2960) двѣ хиляди деветъстотинъ и шестъдесетъ лева годишно добавочно съдържанье, като на иностраненъ юристъ, която сума да се земе отъ § 9 ст. 4, по бюджета на Министерството на Правосъдието.

Ст. V. Да уволнимъ Никола Мановъ отъ длъжностъ помощникъ на прокурора при Софийския окръженъ сждъ, съгласно съ собственото негово желание.

Ст. VI. Исполнението на настоящий указъ възлагами на Наштътъ Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 6 февруарий 1882 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписахъ:

Министръ на Правосъдието: Теохаровъ.

УКАЗЪ

№. 81

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

Споредъ предложението на Наштътъ Министръ на Правосъдието представено Намъ съ докладътъ му отъ 6 февруарий 1882 год. подъ №. 14.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да назначимъ председателя на Софийския окръженъ сждъ Георгия Неновича за подпредседателъ на Софийския Апелативенъ Сждъ на мѣсто вакантно.

Ст. II. Да назначимъ члена на Софийския окръженъ сждъ Стефана Малинкова за председателъ на сжщия сждъ, на мѣсто Неновича.

Ст. III. Да назначимъ и. д. прокурора при Кюстендилския окръженъ сждъ Георгия Капанова за членъ на Софийския окръженъ сждъ, на мѣсто Малинкова.

Ст. IV. Да назначимъ Василия Х. Янкова за Нотариусъ при Софийския окръженъ сждъ.

Ст. V. Да назначимъ до сегашния Софийския градски управителъ Годора Николаева за помощникъ на прокурора при Софийския окръженъ сждъ, на мѣсто Манова, когото уволняваме по собственото негово желание.

Ст. VI. Исполнението на Настоящия указъ възлагами на Наштътъ Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 6 февруарий 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието: Теохаровъ.

УКАЗЪ

№. 82

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

Споредъ предложението на Наштътъ Министръ на Правосъдието, представено Намъ съ доклада му отъ 9 февруарий, 1882 год. подъ №. 15,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да назначимъ и. д. прокурорътъ при Плевненския окръженъ Сждъ Никола Шивачева, за председателъ на сжщия сждъ, на мѣсто Плакунова.

II. Да назначимъ Иванча Вацова за членъ на Плевненския окръженъ сждъ, на мѣсто Костова.

III. Да назначимъ члена на Кюстендилския окръженъ сждъ Димитра Ангелова, за председателъ на сжщия сждъ, на мѣсто Македонски.

IV. Да приведемъ сждебния слѣдователъ при Кюстендилския окръженъ сждъ Ивана Козарова, за членъ при сжщия сждъ, вмѣсто Ангелова.

V. Да назначимъ секретарътъ при Кюстендилския окръженъ сждъ Георгия Сакеларова, за сждебенъ слѣдователъ при сжщия сждъ, вмѣсто Козарова.

VI. Да назначимъ бившия председателъ на Кюстендилския окръженъ сждъ Константина Шулева, за и. д. прокуроръ при сжщия сждъ на мѣсто вакантно.

VII. Исполнението на настоящия указъ възлагами на Наштътъ Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 9 февруарий 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието Теохаровъ.

УКАЗЪ

№. 83

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

Споредъ предложението на Наштътъ Министръ на Правосъдието, представено Намъ съ докладътъ му отъ 9 февруарий 1882 год. подъ №. 16,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да назначимъ бившиятъ Началникъ на Отдѣлението при Министерството на Правосъдието Петка В. Горбанова за Главенъ Секретаръ при сжщото Министерство на мѣсто Илия Цанова, който минава на длъжностъ по друго вѣдомство.

II. Съдържанието на горѣказания П. В. Горбанова да почне отъ 1-ий текущаго февруарий.

III. Исполнението на настоящия указъ, възлагами на Наштътъ Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 9 февруарий 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието Теохаровъ.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№. 106

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштътъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, управляющий Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията съ доклада му отъ 9-ий текущий мѣсець подъ № 99

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да назначимъ отъ първий текущий мѣсець Петра Вълкова, досегашний подначалникъ въ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла, началникъ на отдѣлението за Исповѣданията въ Министерството на Външнитѣ Дѣла вмѣсто Петра Генчова, който се повика на друга длъжностъ.

II. Наштътъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, управляющий Министерството на Външнитѣ Дѣла се натоварва съ исполнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ въ София на 12 февруарий 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, управляющий Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията

Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла

УКАЗЪ

№. 101.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштътъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 12 текущий 1882 год. подъ №. 268.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Остатъцитѣ отъ миналогодишний бюджетъ по медицинската частъ да се употребятъ за устройството на нови болнични здания именно въ слѣдующитѣ градове: Ловечъ, Севлиево, Елена, Свищовъ, Силистра, Е. Джумая, Разградъ, Балчикъ и Кюстендилъ.

II. Исполнението на настоящия указъ се възлага на Наштътъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 12 февруарий 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла: Г. Д. Начовичъ.

Генералъ-Инспекторъ по Санитарната частъ

Лейбъ-Медикъ Д-ръ Гриммъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 268.

Господарю!

Предъ видъ на лошащото състояние на съществуващитѣ сега болнични здания както въ Ловечъ, Севлиево, Елена, Свищовъ, Силистра, Е. Джумая, Разградъ, Балчикъ и Кюстендилъ и не отговарятъ на своитѣ назначения а въ тѣтъ годишний бюджетъ не е предвидено сума за устройване на нови болнични здания, честь имамъ най смиренно да моля Ваше Височество, да благоволите и разрѣшите, щото остатъцитѣ отъ миналогодишний бюджетъ по меди-

цинската частъ да се употрѣбятъ за уствойството на нови болнични здания въ горѣказаннитѣ градове.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най смиренно Ви моля, да подпишете приложенъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София 12 февруарий 1882 година.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла: Г. Д. Начовичъ.

Генералъ-Инспекторъ по Санитарната частъ

Лейбъ-Медикъ: Д-ръ Гриммъ.

Съ указъ подъ No. 99 отъ 12 февруарий т. г. се постанови: да се назначи Михалъ Аренковъ на длъжностъ аптекаръ въ Разградската болнична аптека съ годишно съдържание 1800 лъва, които да се зематъ изъ непредвиденитѣ сумми по медицинската частъ по § 20 ст. II.

Съ указъ подъ No. 100 отъ съща дата се постановява: да се назначи на длъжността надзирателъ на Софийския болничний складъ Ив. Помяновъ въ мѣсто П. Спасовъ който се помина.

Съ указъ подъ No. 102 отъ съща дата се постановява: да се отпуснатъ 6500 лъва изъ остатъцитѣ по Медицинската частъ изъ миналогодишния бюджетъ за устрояване оспенний телетникъ въ гр. Разградъ.

Съ указъ подъ No. 103 отъ съща дата се постановява: да се отпуснатъ на Витка Спасова, съпруга на почившия П. Спасовъ, назирателъ на Софийския болниченъ складъ, едновременна помощъ отъ 250 лъва, които да се зематъ изъ непредвиденитѣ сумми по Медицинската частъ изъ бюджета за 1882 финансова година.

Въ слѣдствие на доклада No. 293 отъ 10 того Негово Височество благоволи да разрѣши 10 дневенъ заграниченъ отпускъ на старшии врачъ при Софийската 1-во класна болница г. Д-ръ Брадея отъ 12 текущия.

По докладъ No. 294 отъ 10 того Негово Височество благоволи да одобри рѣшението на Медицинский Съвѣтъ въ засѣданieto му отъ 14-ий миналий януарий, щото Разградский окръженъ лѣкаръ, г. Д-ръ Борисъ Оксъ, да се отправи въ продължение на три недѣли въ Виенна и Германия, да изучи по подробно техниката по осповиванието, и купуванието потрѣбнитѣ инструменти за устроение оспенний телетникъ въ Разградъ.

По Военното Вѣдомство.

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО въ София на 10 февруар. 1882 год. изволи да издаде слѣдующий

П Р И К А З Ъ

№. 14

Превежда се: отъ Ломъ-Паланската No. 7 пѣша дружина подпоручикъ Ивановъ 2-й въ Габровската No. 18 дружина.

Уволнява се въ отпускъ възгъ отъ границата: отъ Софийската No. 1 саперна рота подпоручикъ Карадимовъ на два мѣсяца.

Уволнява се въ отставка по прошение: Командира на Видинската No. 10 пѣша дружина подполковникъ Мосоловъ.

Подписалъ:

Министръ на Войната Генералъ Маиоръ Криловъ.

Отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

ОКРЪЖНО

№. 622.

До Гг. окръжнитѣ управители.

За избѣгване всѣкакви недоразумѣния и безредици, по отдаванието съ публиченъ търгъ правото отъ интизапа, кантаря и въобще каквито и да сж общински приходи или имоти, моля Гг. окръжнитѣ управители да прѣдложатъ на подвѣдомственнитѣ си общински и окръжни съвѣти да обявяватъ чрезъ вѣстници за отдаванието на такива приходи и имоти съ публиченъ търгъ поне 1½ мѣсець по напрѣдъ отъ денътъ, въ които ще ставатъ търговетѣ, понеже се забѣлѣзва че нѣкои общински и окръжни

съвѣти не даватъ доста гласностъ чрезъ вѣстницитѣ за отдаванието такива приходи и имоти съ публиченъ търгъ или пакъ опредѣляватъ твърдѣ кратъкъ срокъ. Г. г. окръжнитѣ управители се задължаватъ да наблюдаватъ върху точното изпълнение на настоящето придписане.

София 29 януарий 1882 година.

Министръ Г. Д. Начовичъ.

Главенъ Секретаръ. Д. Д. Агура.

Началникъ на отдѣлението: Петковъ.

2-3

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Телеграфически Делеша

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

12 февруарий.

Лондонъ. Въ каммарата за общинитѣ Сиръ-Карлъ Дилке, като отговаря на г-на Бурке, относително Египетъ казва: ний ще дѣйствуваме заедно съ Франция и по съгласието на другитѣ държави.

Виенна. Обвиняванитѣ въ че сж причинили пожара на Рингъ-театра днесъ приеха обвинителний актъ.

Мюнхенъ. Вѣстн. „Баварский Курьеръ“ казва, че Краля адресувалъ до всичкитѣ си министри едно писмо, въ което имъ искава своята кралевска признателностъ.

Виенна. Депутатската каммара прие законопроектъ за увеличаванието митнитѣ права отъ идущий мартъ мѣсець, послѣ една жива приширня предизвикана съ декларациитѣ отъ Триеский депутатъ г-нъ Витеманъ, че Триеский депутатъ ще гласуватъ проекта, като се надѣватъ, че желанията на града имъ ще се одовлетворятъ.

Министрътъ на търговията обяви, че правителството ще направи всичко що му е възможно за търговскитѣ интереси на Триестъ.

13 февруарий.

Петербургъ. Вѣстникъ „Хералдъ“ казва: че се зели мѣрки да се запрети на държавнитѣ чиновници да се мешатъ въ политиката.

Ньо-Йоркъ. Вѣст. „New Herald“ разказва свиждаването на кореспондентина му въ Парижъ съ Сърбский финансовъ министръ г-нъ Миатовичъ, който сега е въ Парижъ. Г. Миатовичъ билъ казалъ: Сърбский народъ не е благонаклоненъ на панславистическа агитация. Сърбитѣ неискатъ да бждатъ ни Русси ни Австрийци, тѣ желаятъ да си останатъ Сърби. Г. Миатовичъ не вѣрва за една скорошна война мжду Руссия и Австрия, но кога да е тѣзи война ще избухне единъ денъ. Той вѣрва че тогава Сърбия ще отиде съ Австрия.

Цариградъ. Австрия поискала отъ Портата тази послѣдната да употрѣби влиянието си върху Мусюлманитѣ въ Херцеговина за да ги въспре да се неprisъединяватъ къмъ въстанницитѣ, нито да се иселяватъ.

Казватъ че Портата като се безпокоила много отъ събитията въ Херцеговина имала намѣрение да снабди войскитѣ си съ припаси и да направи нова порчка за пушки; но ѝ поискали щото плащанието за порчкитѣ да бжде въ брой или пакъ съ гаранция отъ Отоманската банка.

Пеца. Депутатската каммара гласува съ 232 гласа противъ 80 поискания кредитъ за усмиряване възстанието.

Виена. Безъ да се гледа на голѣмитѣ снѣгове нападателното движение противъ въстанницитѣ се захванало. Четири отдѣления се испроводили по разни посоки. Тѣ трѣбвало да се събератъ на 12-того при Калиновицъ.

Генералъ Реддихмъ на 10 того ималъ една распалена битка съ въстанницитѣ и ги отблъсналъ, на 11-ий той се покачилъ на Цаговицката поляна и не срѣшналъ никакви въстанници.

Полковникъ Арловъ намѣрилъ много мѣстности испразнени отъ жителитѣ имъ. Той распрѣсналъ 300 въстанници при Малия-варавонъ и наказалъ селото на тази поляна, на което жителитѣ били гърмѣли върху войскитѣ.

Генералъ Секоличъ билъ принуденъ отъ мъчнотитѣ, на една непроходима страна да спре пътуването си къмъ Фойница. Генералъ Леддихмъ и полковникъ Арловъ се съединили. Генералъ Обадишъ е ималъ съ въстанниците при Бродъ битка, която траяла 6 часа. Той ги прогонилъ отъ татакъ Дрина, въстанниците се оттеглили въ долината на Бистуза или по къщитѣ изъ които били и изгонени. Многото изгърмяване въ горящитѣ къщи доказватъ че е имало скрити фишеци.

Полковникъ Хаазъ е пропхдилъ 600 въстанници, които се били настанали въ ятки позиции при Глачиво.

Римъ. Агенцията Stefani казва: Нотата на Германия, Австрия, Италия и Русия въ отговоръ на Англо-френската нота върху Египетския въпросъ не ще има колективна и идентична форма. Всяка държава ще отговори отдѣлно, нъ ще излага идеи по сжщство аналогични.

Берлинъ. „Съверната Германска газета“ като превозда единъ членъ отъ „Новое Врѣме“ върху значението на генералъ-Скобеловото слово искарева на явѣ, че този вѣстникъ е органъ на генералъ Игнатиевъ, и че това е толкозъ повече удивително, че разрушителнитѣ тенденции на този членъ се направляватъ тѣй сжщо и противъ Руския Императоръ: тѣй като генералъ Скобелевъ означава руситѣ отъ германско потекло, като най главнитѣ неприатели на Русия, а трѣба да се знае, че руската династи е Германското происхождение.

Бѣлградъ. Г. Тихомиръ Николитъ се назначи Министръ на войната.

14 февруарий

Каиро. Въ кабинета има спречкования. Едно разногласие има между Араби бей и Бароди паша. Възможно е Араби бей да стане председателъ на съвѣта. Властта на Хедива е унищожена и камарата на нотаблитѣ е подвоенний натискъ, нъ порядокътъ не е нарушенъ и безопасността на европейцитѣ не се заплашва ни най малко.

Лондонъ. Г. Гладстонъ за анкетата по приложението ландакта, вотирана отъ лордовската камара, настоява на своето предложение извѣстено за понеделникъ. Нъ за отстраняване възможенъ конфликтъ между двѣтъ камари захванаха се официозни преговори.

Виенна. Отдѣлението на Хаазъ е имало на 11 около Кръстацъ планина сбивание, което траяло 9 часа и се свършило съ побѣда противъ 1000 въстанници, които се разбѣгали и отнесли съ себе си много убити и ранени. Отъ войскитѣ имало само двама убити и четирма ранени.

Полковникъ Арловъ се съединилъ съ генерала Леддихмъ.

Берлинъ. Вчера пристигна тукъ князь Орловъ и днесъ се прие отъ княза наследникъ.

Тази вечеръ Императора ще бѣде на обѣдъ у г. Бизмарка.

Ловчанский мировий сѣдия.

РЪШЕНИЕ.

№. 2

Въ името на Негово Височество Александръ I-ий Българский, Князь на 1882 г. януарий 19ий день, Ловчанский мировий сѣдия въ публично засѣдание изслуша гражданско дѣло №. 954 по тжжбата на Арифъ Кюсе Х. Сюлеймановъ отъ Ловечъ съ Молла Хисина Акъ-Башиевъ отъ Каленикъ за искъ 1837 гр.

Обстоятелствата на това дѣло бѣха:

1) Отвѣтникътъ, живущъ въ Виза Турция; ако и повиканъ чрезъ призовка обнародвана въ „Държавенъ Вѣстникъ“ три пѣти (Бр. 66, 67 и 68) не се яви не той не неговъ повѣренъ и дѣлото се разгледа съгласно чл. 115 и 116 отъ граж. мирово сѣдопроизводство; 2) ищеца покрѣпи иска си съ рѣшение №. 18 отъ отъ 18 февр. 1881 г. на Ловчанский мировий сѣдия и съ протоколъ №. 315 на Плевненский окръженъ сѣдъ, съ които той е заплатилъ за поржчителство на Акъ Башиевъ 1000 гр. Мустафа Мехмедову изъ Ловечъ; и 3) освѣнъ поменуванитѣ рѣшения представи и особенъ записъ на турски съ дата 26 Зикхидже 1289 хеджирска година за 587 1/2 гр. остатъкъ, платца Молла Хисинъ Акъ-Башиевъ отъ Каленикъ, по-

ржчитель Чакъръ Хафузовъ Арифъ, свидѣтели Амишъ Исмаиловъ, Терзи Хашимъ, Барутчи Молла Ахмедъ, отъ които само послѣдний се е завърналъ; а върхнината до 1837 гр. 250 гр. ищецътъ е надтурилъ за сѣдебни разноси;

Мирови сѣдия въ видъ, че записитѣ сж върхъ Кюсе Х. Сюлеймана, покойний баща на Арифа, и сж извършени по тогашнитѣ обичаи за издаване записи.

И на основание чл. 47, 115, 101, 103, 116 и 132 гражданско сѣдопроизводство,

Опредѣли:

Хисинъ Акъ-Башиевъ отъ Каленикъ да брой Арифу Кюсе Х. Сюлейманову отъ Ловечъ хиляда и петстотинъ и осемдесетъ и седемъ гроша, сѣдебни разноси 19 лева и 25 ст. за напечатване призовкитѣ въ „Държавенъ Вѣстникъ“, три лева за написване прошение, и лихва за времето отъ днесъ до изпълнението.

Рѣшението е неокончателно и подлѣжи на въззивъ въ едномесяченъ срокъ по установений редъ отъ деня на послѣдното му (трето) обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий сѣдия М. Хр. Радославовъ.

2---(149)---3

РЪШЕНИЕ № 3.

Въ името на Негово Височество Александръ I Българский Князь на 1882 год. януарий 19 день, Ловчанский мировий сѣдия публично изслуша и разгледа гражданското дѣло №. 800 отъ 1881 год. по тжжбата на Арифъ Кюсе Х. Сюлеймановъ отъ Ловечъ за искъ 892 гр. и 10 пари отъ Мустафа Хамзовъ изъ Ловечъ.

При разгледването се намѣриха обстоятелствата: 1) Мустафа Хамзовъ изъ Ловечъ на 1292 хеджирска година взелъ отъ ищеца баща Кюсе Х. Сюлеймана 1522 гр. 10, пари отъ които послѣ заплатилъ 700 гр., и останалъ дълженъ 892 гр. и 10 пари, които дири синъ му Арифъ; 2) Хамзовъ далъ поржчитель Ахмеда Кара-Еминовъ, за което и наследникътъ ищеца, ако и да подири земанието си отъ Ахмеда, сина на Ахмедъ Кара-Еминовъ, но защото сжщий дължникъ Хамзовъ има недвижими стяжания въ града и окръга, той обжрналъ върхъ него иска си съ прошение №. 1765 отъ 28-й августъ 1881 година; 3) отвѣтникътъ новиканъ съ призовка, печатана и обнародвана тройно въ „Държавенъ Вѣстникъ“ (броеве 66, 67 и 68 отъ 1881 год.) не се яви ни той лично ни неговъ повѣренникъ; 4) за подкрѣпение иска си ищецътъ представи записъ по Турски отъ 1292 г. октомвр. 26, и поржчительтъ Кара-Еминовъ признава да плати туй, което не подпълня отвѣтниковий имотъ отъ иска. Въ видъ че записътъ е редовенъ споредъ турский обичай, и на основание чл. 71, 100, 103, 115, 116, 47, 124 и 132 Гражд. Сѣдопроизводство мировий сѣдия задочно опредѣли:

Мустафа Хамзовъ бѣжанецъ изъ Ловечъ, сега живущъ въ Цариградъ, махла Ени-Махля да брой осемстотинъ и деветдесетъ и два гроша и десетъ пари на Арифъ Кюсе Х. Сюлеймановъ, при туй и три лева за прошение, 19 лева и 25 стот. за напечатване призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и лихвата отъ днесъ до изпълнението на туй рѣшение.

Рѣшението е неокончателно и подлежи на въззивъ предъ Севлиеви окръженъ сѣдъ въ единъ мѣсеченъ срокъ и по установений редъ, като се брой отъ деня на послѣдното му (трето) публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Ловчанский мировий сѣдия М. Хр. Радославовъ.

2---(150)---3

РЪШЕНИЕ.

№. 384.

Въ името на Негово Височество Александръ I. Князь на България на 1881 год. декември 21 день Ловчанский мировий сѣдия разгледа гражданското дѣло №. 679 на Свящ. Тодоръ Мишаковъ съ Х. Мехмедъ Яловалж за искъ петстотинъ и петдесетъ гроша.

Повиканъ отвѣтникътъ съ призовка, напечатана въ Държавенъ Вѣстникъ брой 58, 59 и 59 притурка не се яви да отговаря, нито испроводи повѣренникъ въ сѣда, и мировий сѣдия пристѣпи да разгледа дѣлото задочно по чл. 115 и 116 граж. сѣдопроизводство.

Сѣдията намѣри тия обстоятелства: 1) Попъ Тодоръ Мишаковъ на 1880 г. май 12 като билъ въ Цариградъ купилъ една къща и едно лизие отъ Х. Мехмедъ Яловалж за 3500 гр. платилъ 500 гр. а за остатъка далъ му записъ отъ три хиляди гроша; 2) записътъ за продажбата ако и да станала въ Българското агенство, но тѣй като тука сѣдебнитѣ учреждения не признаватъ никакви отчуждавания на недвижимъ имотъ неизвършено въ подлежащия по мѣстото

